

Projekt skupia się na sposobach i środkach, którymi posługiwali się członkowie elit politycznych dwóch peryferyjnych regionów Europy (Norwegii i Polski) w celu manifestowania swojej władzy i przywilejów wobec reszty elit jak i swoich poddanych. Owe publiczne roszczenia do władzy, tj. ich ideologiczne uzasadnienie i legitymizacja w oczach innych, były kluczowym problemem politycznym w społeczeństwach średniowiecznej Europy pozbawionych trwałych instytucji i struktur państwowych. Jakich symbolicznych środków używały elity do zmanifestowania swojego tytułu do panowania? W jaki sposób konkurowały o prestiż i poparcie reszty elit? W jaki sposób utwierdzały swoją dominację z biegiem czasu?

Ramy czasowe projektu zostały wyznaczone na okres 1000–1300, tzn. od momentu, w którym zarówno Polska, jak i Norwegia formalnie stały się krajami chrześcijańskimi, do chwili, gdy po długim okresie wojen domowych i podziałów dzielnicowych obydwaj kraje zostały zjednoczone jako stabilne monarchie. Tematyka projektu skupia się na porównawczym dla obu krajów zbadaniu ideologii dynastycznych, kultów narodowych świętych, elitarnych pochówki i symbolicznych wyobrażeniach na monetach, legitymizacji władzy biskupiej i opackiej, ceremonii koronacyjnych i rytuałów elitarnych uczt, narracji o przeszłości, sposobów zażegnania konfliktów między członkami arystokracji, itp. Projekt zakłada szerokie spojrzenie na elity, w którym królowie/księżęta, przedstawiciele arystokracji, hierarchii kościelnej itd. nieustannie współpracowali i konkurowali ze sobą o władzę.

Polskie i norweskie elity zostaną w projekcie ujęte porównawczo, jako równoległe przykłady dwóch peryferyjnych społeczeństw politycznych, które niekiedy podobnie, a niekiedy odmiennie zmagaly się z tymi samymi problemami: zapewnieniem dominacji i budową politycznego porządku w obrębie swoich granic i korzystaniem ze swoich kontaktów z europejskimi centrami, by umocnić swoją pozycję. Norwegia i Polska są zatem postrzegane jako dwa prowincjonalne regiony tzw. Młodszej Europy, Skandynawii i Europy Środkowo-Wschodniej, które nie były dotąd w takim stopniu rozpatrywane razem. Oba państwa stanowią jednak interesujące przykłady, które mogą pomóc zrozumieć warunki i wyzwania, przed jakimi stawały elity (proto-)państw w innych regionach Europy. Z jednej strony Norwegia przez długi okres, choć pozostawająca formalnie zjednoczona, *de facto* była rozdarta przez wojny domowe; z drugiej zaś Polska, formalnie w stanie rozbicia dzielnicowego, ale ciesząca się względny pokojem wewnętrznym. Te i inne podobieństwa i różnice między dwoma krajami, jak również fakt, że tworzące je elity nie utrzymywały ze sobą kontaktów dają znakomitą okazję do porównawczych badań nad formowaniem się europejskich peryferii i elit politycznych w wiekach średnich.

Projekt opiera się na bliskiej współpracy polskich i norweskich mediewistów. W skład zespołu wchodzi historycy, archeolodzy i numizmatycy, których pracę koordynują badacze mający za sobą doświadczenia w pracy nad historią obydwu krajów. Rezultaty zostaną przedstawione w napisanych wspólnie artykułach przygotowanych do tematycznych numerów wysoko punktowanych czasopism, a także do tomu grantowego.